A°. 1839. N°. 85.

DONDERDAG, DEN 24sten OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 21 October 1839.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 18 dezer, No. 1592 | 1362, is bepaald dat bij de Schouwing welke naar aanleiding van artikel 47 der Publicatie van 19 | 25 November 1828 (Gouvernements-blad No. 17), over de KEUKENS en STOOKPLAATSEN enz., moet plaats hebben, *in iedere Wijk een der Brandmeesters of Onderbrandmeester daartoe door den Opperbrandmeester aan den Procureur Generaal voor iedere Wijk aan te wijzen, zal tegenwoordig zijn.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 22 October 1839.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal van den 21 dezer, No. 1601 | 1367, is tot ZENDELING in het Neder-district NICKERIE benoemd, de Heer HENDRIK RUDOLF WICHERS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

De *Commissie tot Taxatie der Huurwaarde* van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden zal vervolgen op HEDEN den 24sten dezer, des voormiddags van *zeven* tot *elf* uren, en zulks wel met Wijk La. E. No. 197.

Paramaribo, den 24 October 1839.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
A. P. TIRION.

ADVERTENTIEN.

(38363) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat JEAN FRANÇOIS FAVEREIJ en SAMUEL FERDINAND FLU in qualiteit als gemagtigden van HENDRIK JAN VELDWIJK, zich bij rekeste aan het Collegie hebben gewend, met verzoek dat aan hen moge worden af- en overgegeven, de Boedels van HENRIETTE DE RHEIN, FRANS van BERNER, JOHANNES PETRUS BERNER DEN JONGEN, JOHANNA MARIA BERNER en JOHANNES PETRUS BERNER DEN OUDEN; zullende wanneer daartegen geene oppositien mogten inkomen, door welgemeld Collegie na verloop van *zes* weken daarop worden gedisponeerd, als hetzelve vermeenen zal te behooren.

Paramaribo, den 21 October 1839.

De fungerende Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(38364) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat HARMEN KLAASZOON RUIJL, in qualiteit als Gemagtigde, 1o. van CATHARINA HERMINA KLAHN, huisvrouw van- en bijgestaan en Gemagtigd door HENDRIK HEIJINK, 2o. van HERMINA KLAHN en 3o. van HENDRIK HEIJINK, als Gemagtigde van LODEWIJK KLAHN en TOCOLINA KLAHN; zich bij rekeste aan het Collegie heeft gewend, met verzoek dat aan hem moge worden af- en overgegeven den Boedel JAN ABRAHAM KLAHN; zullende wanneer daartegen geene oppositien mogten inkomen, door welgemeld Collegie na verloop van *zes* weken daarop worden gedisponeerd, als hetzelve vermeenen zal te behooren.

Paramaribo, den 21 October 1839.

De fungerende Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(38372) Fungerende CURATORS, zullen op Vrijdag den 25sten dezer, des namiddags om 4 ure, aan het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De *NALATENSCHAPPEN*, van Mejufvrouw SARATJE van WOLFF en die van de Heeren JAN KLEIJN en HENDRIK VALANT, bestaande in *LIJFKLEEDEREN, MEUBELAIRE GOEDEREN*, eenige KWEEK, GOUD- en ZILVERWERK, een partij oud ZILVER en vreemde MUNTSPECIEN.

Alsmede het *ERF*, met het daaropstaande *GEBOUW*, La. C. No. 124 Nieuwe Wijk en Oude Wijk La. D. No. 414, gelegen in de *Zwartenhovenbrugstraat*; aankomende voor de eene *helfte* JOHANNA M. C. HENCKE en voor de *wederhelfte* JOHANNA MARIA A. HOFFBERK.

Paramaribo, den 19 October 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Op Vrijdag den 25sten dezer, des namiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het locaal van gemeld Departement, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als:

JOHAN VOORBURG, SIMON NAHAR, JOSEPH PAULO BENTALOR, LOUIS JARMAN, KATJE van CHARLOTTE H. PRINGLE, ABRAHAM CHARLES LEMMERS en ELISABETH MILLER.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen geene Crediteuren worden opgeroepen.

Voorts: een *OPSTAL*, staande op het Erf, La. D. No. 29, op de *Drambrandersgracht*; aankomende voor de *helfte* den Boedel ROSETTA van AUGUSTUS JOHANNES van DAHLEN.

En over *zes* weken:

Het *ERF*, La. D. No. 6, met het daaropstaande *AFDAK*, in de *Keizerstraat*; aankomende voor de *helft*, den *desolaten* Boedel CORNELIS A. DIRECTIE.

Paramaribo, den 19 October 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(37197) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 25sten October 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Hoogestraat* van de *Wanicastraat*, La. E. No. 309; aankomende den Boedel BEBÉ van JAN DE WOLFF.

Paramaribo, den 19 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(37200) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 25sten October e. k., des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Eerste Buitenwijk*, No. 130 en Oude Wijk La. A. No. 110 | 111*a*; aankomende den Boedel J. D. VALLENTIJN.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Zwartenhovenbrug*- en hoek van de *Hoogestraten*, La. E. No. 246 Nieuwe Wijk en La. D. No. 458 Oude Wijk; aankomende G. C. F. LEUE.

Paramaribo, den 19 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(37154) De geannonceerde verkoop der *ERVEN*, gelegen aan de *Maagdenstraat*, achter de LUTHERSCHE KERK, zal alsnu plaats vinden op Woensdag den 6den November e. k., des namiddags ten 4 ure, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

(38370) De ondergeteekenden zullen na den 25sten dezer, op publieke Vendu verkoopen:

Diverse *WINKELWAREN*, de dag en plaats nader te bepalen; — intusschen zijn deze GOEDEREN à *Contant*, tegens inkoops prijs te bekomen.

DEGENHARD & KRAMER.

VENDU:

HEDEN NADEMIDDAG om 4 uren, in het Pakhuis naast den Heer BERTELSMANN.

En op Vrijdag om 9 uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KRIJSER, van:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN, van de Gronden *Osembo* en *Quapibo*, eenige Vaten POOLSCHE HAVER, twee groote nieuwe WATERKUIJPEN. (37085)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezer, de Nd. Am. Brik Cadet, Kapt. E. Babson, van Gloucester, hebbende 30 dagen reis; Passagier: de Heer W. H. Gallup.

UITGEKLAARD.

Den 19den, het Schip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes, naar Amsterdam; lading: 515 vaten Suiker, 17 balen gebroke Koffij, 75 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen.

De Waarde des Levens.

(Een verhaal uit de nagelaten papieren van een' Fransch' Edelman.)

De bediende opende de deuren der zaal, om ons te kennen te geven, dat de postpaarden reeds aangespannen waren. Nu omarmden mij mijne moeder en zuster. »Nog is het tijd," zeiden zij tot mij, »zie van deze reis af, en blijf bij ons." — »Moeder, ik ben een Edelman, en twintig jaren oud; ik moet mijnen naam beroemd maken. Dit doel kan ik slechts in het leger of bij het hof bereiken." — »En als gij weg zijt, zeg mij, mijn zoon, wat zal er van mij worden?" — »Gij zult gelukkig en trotsch zijn, wanneer gij van uwen zoon en zijne daden hoort." — »En indien gij, hetgene God verhoeden moge, misschien in eenen slag het leven verloort?" — »Nu dan is het immers slechts het leven. Wanneer men twintig jaren telt, en Edelman is, dan denkt men enkel aan roem en eer. En wanneer gij, lieve moeder, mij, na eenige jaren, met een aanzienlijk ambt aan het hof bekleed, als Overste of misschien als Generaal zult zien terugkeeren? — »Nu, wat zal er dan gebeuren? — »Ieder zal mij hier achten en vereeren." — En dan?" »Zal elk eerbiedig den hoed voor mij afnemen." — »En dan? — »En dan zal ik mijne jonge zusters verzorgen, mijne lieve nicht Henriette trouwen, en dan zullen wij allen met u, lieve moeder, hier op mijn goed gelukkig en tevreden leven." — »En wat verhindert u, mijn zoon, niet heden reeds u in dit geluk te verheugen. Heeft uw vader ons niet het aanzienlijk goed in Bretagne nagelaten? Is er tien mijlen in het rond wel eene heerlijker bezitting en een' schooner slot, dan dat van la Roche-Bernard? Wordt gij niet door uwe vasallen geacht? Verzuimt wel iemand van hen, wanneer gij door het dorp gaat, u eerbiedig te groeten en den hoed voor u af te nemen? O mijn zoon, verlaat ons niet, blijf bij uwe vrienden; bij uwe zusters, bij uwe oude moeder, welke gij bij uwe terugkomst misschien niet weder zult vinden; verkwist de dagen uws levens niet, welke zoo snel daar heen vlieden, in ijdelen roem, en verkort hen niet met zorgen en kwellingen van allerlei aard. Het leven is immers zoo zoet, mijn zoon, en de Zon schijnt bij ons in Bretagne zoo heerlijk!" — Terwijl mijne moeder dus met mij sprak, toonde zij mij uit het venster der zaal de schoone lanen van mijn park, de oude met bloesems bedekte kastanjeboomen en de heerlijke lila's en nachtschaden, wier aangename reuk de lucht met balsamieke geuren vervulde. In het voorvertrek vond ik den tuinman met vrouw en kinderen. Bedroefd en in zich zelven gekeerd, stonden zij daar, ook hunne blikken schenen mij te zeggen: »reis niet, jonge heer, verlaat ons niet." Hortensia, mijne oudste zuster, drukte mij met hevigheid in hare armen, en Amalia, mijne jongste zuster, welke juist in een deel van Lafontaine gebladerd had, reikte mij het boek en zeide weenend: »Lees, lees, broeder!" — Het was de fabel van de twee duiven.... Nu rukte ik mij met drift uit hare armen los, en zeide: »ik ben twintig jaren oud, en Edelman, ik wil eer en roem behalen! Laat mij gaan!" En schielijk snelde ik de trappen van het slot af.

Juist wilde ik in den wagen stappen, toen ik op de laatste trede een heerlijk meisje gewaar werd, het was Henriette mijne geliefde Henriëtte. Zij weende niet. Zij sprak niet, maar bleek en bevend kon zij zich naauwelijks overeind houden. Met den witten doek, welken zij in de hand hield, wenkte zij mij een sprakeloos laatst vaarwel toe; en viel bewusteloos ter aarde. Ik hief haar op, drukte haar aan mijn hart, en zwoer haar trouwe liefde gedurende mijn gansche leven, en in het oogenblik dat zij weder bijkwam, liet ik haar over aan de zorg mijner moeder en zusters en zette mij in den wagen, zonder ook slechts het hoofd om te keeren. Had ik Henriette aangezien, dan ware ik niet gegaan.... Weinige minuten later rolde mijn wagen reeds lang den heerenweg.

Lang dacht ik enkel aan mijne zusters, aan Henriette, aan mijne moeder, en al het geluk, hetwelk ik achterliet; deze gedachten gingen echter in de menigte verloren, toen de toren van la Roche-Bernard aan mijne blikken ontging, en spoedig daarop maakten de droomen der eerzucht en des roems zich van mijne ziel meester. Welke ontwerpen! Welke kasteelen in de lucht! Welke schoone verhevene daden volbragt ik niet in mijnen reiswagen!! Rijkdommen, waardigheden, gevolgen van allerlei aard had ik reeds verdiend, en ook reeds bereikt, en mijne gloeijende verbeelding liet mij snel alle eertrappen tot den hoogste toe doorloopen. Ik was Hertog en Pair, Gouverneur eener provincie en des avonds, toen ik in een logement aankwam, reeds Maarschalk van Frankrijk. Nu ontrukte mij de stem van mijnen bediende, welke mij met den zeer bescheiden titel van heer Ridder aansprak, mij aan mijne zoete droomerijen, en ik moest nu wel besluiten, van alle mijne zoo snel bekomen waardigheden en eerambten afstand te doen. Des anderen daags en ook de volgende dagen was ik vol van dezelfde gedachten, dezelfde begoochelingen, want mijn doel was verwijderd. Ik reisde in den omtrek van Sedan, naar den hertog van C...., eenen ouden vriend van mijnen vader en beschermer onzer familie. Hij zou mij naar Parijs brengen, waar hij tegen het einde der maand verwacht werd. Dan zoude hij mij te Versailles aan het Hof voorstellen en mij eene Dragondercompagnie bezorgen. Hij dacht hiertoe den invloed zijner zuster de Marquizin van F....te gebruiken, die eene jonge schoone vrouw was, en welke de algemeene stem reeds als de opvolgster en Mevrouw de Pompadour aanwees, eene plaats, op welke zij, naar men zeide, reeds sedert lang met volle regt aanspraak maken mogt.

Laat in den avond kwam ik te Sedan aan en daar het reeds te laat was, om mij aan mijnen beschermer op zijn landgoed voor te stellen, zoo verschoof ik dit bezoek tot den volgenden dag, en steeg af in het beste logement van de stad, het schild van Frankrijk genaamd. Hier was de verzamelplaats aller officieren, want Sedan is eene vesting, eene garnizoensstad, de straten hebben een krijgszuchtig aanzien, en zelfs de burgers eene militaire houding, welke iederen vreemdeling schijnt te zeggen: Wij zijn landslieden van den grooten, onsterfelijken Turenne.

Ik nam mijn avondmaal aan de Table d'hôte en onderzocht welken weg ik nemen moest, om aan het slot van den hertog van C.... te komen; hetwelk drie mijlen van de stad verwijderd lag. »Iedereen zal u den weg derwaarts wijzen," antwoordde men mij, »want het is in het gansche land bekend. In dit slot stierf immers een groot veldheer, de Maarschalk Fabert. En dadelijk viel het gesprek op dezen beroemden man, wat onder jonge Officieren ook natuurlijk was. Men sprak van zijne slagen, van zijne daden en van zijne bescheidenheid, die hem niet toeliet den adelsbrief en de Heilige-Geest-orde aan te nemen, welke Lodewijk XIV hem ter belooning zijner diensten aangeboden had. Men sprak voornamelijk van het ongehoorde geluk, hetwelk hem, den zoon van eenen Boekdrukker, van gemeen soldaat tot Maarschalk van Frankrijk verheven had. Hij was destijds het eerste voorbeeld van een zoo buitengewoon geluk, hetwelk het volk, zelfs toen Fabert nog leefde, zich enkel uit bovennatuurlijke oorzaken kon verklaren. Men zeide, dat hij reeds in zijne kindschheid zich met toovenij en zwarte kunst had bezig gehouden, en met den duivel een verbond had gesloten. Onze Waard, die domheid en ligtgeloovigheid in zich vereenigde, verzekerde ons met den grootsten ernst, dat men op het slot van den hertog van C...., waar Fabert was gestorven, eenen onbekenden zwarten man gezien had, welke in deszelfs laatste oogenblikken in zijne kamer was gedrongen, en nadat hij zijne ziel, die hij reeds vroeger gekocht had, met zich had genomen, weder verdwenen was, en dat men thans nog aldaar alle jaren in de maand Mei, op den sterfdag van den Maarschalk, des avonds eenen kleinen zwarten man, met eene kaars in de hand, zag. Deze vertelling vervrolijkte ons avondmaal, en wij ledigden nog eenige flesschen Champagner op het welzijn van dezen boozen geest, terwijl wij ons in zijne magtige bescherming aanbevalen, en hem baden, ons toch eenmaal veldslagen, zoo als die van Calliouire en la Marfée te laten winnen.

(Het vervolg hierna.)

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.